

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 553/2008

2008 m. birželio 17 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 999/2001, nustatančio tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles, VII priedas

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 999/2001, nustatantį tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles⁽¹⁾, ypač į jo 23 straipsnį,

kadangi:

- (1) Reglamente (EB) Nr. 999/2001 nustatytos galvijų, avių ir ožkų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų stebėsenos taisyklės ir likvidavimo priemonės, kurių reikia imtis patvirtinus avių ir ožkų susirgimo užkrečiamąją spongiforminę encefalopatiją (USE) diagnozę.
- (2) Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VII priede nustatytos likvidavimo priemonės, kurios turi būti taikomos patvirtinus galvijų, ožkų ir avių USE protrūki.
- (3) Nors jau daugiau nei du šimtus metų žinoma, kad avys ir ožkos gali užsikrėsti USE, nėra įrodyta, kad šių gyvūnų USE protrūkiai būtų kaip nors susiję su žmonių USE protrūkiais. Tačiau 2000 m. Komisija, remdamasi tuo metu turimomis mokslo žiniomis ir siekdama užtikrinti, kad naudojamos avių ir ožkų medžiagos būtų kuo saugesnės, nustatė išsamias avių ir ožkų USE stebėsenos, prevencijos, kontrolės ir likvidavimo priemones.
- (4) Šiomis priemonėmis siekiama surinkti kuo daugiau informacijos apie USE (išskyrus galvijų spongiforminę encefalopatiją (GSE)) paplitimą tarp avių ir ožkų, galimą USE ryšį su GSE ir žmonių galimybes užsikrėsti USE. Be to, šiomis priemonėmis siekiama, kad USE atvejų būtų kuo

sumažinti. Vienos iš priemonių – konkrečių pavojingų medžiagų šalinimas, išsami aktyvios stebėsenos programa, USE užkrėstoms bandoms taikomos priemonės ir savanoriškos veisimo sistemos, skirtos didinti avių atsparumą USE. Pradėjus taikyti šias priemones ir gavus valstybėse narėse įgyvendinamų aktyvaus stebėjimo programų informacijos nebuvo nustatyta epidemiologinių ryšių tarp avių ir ožkų USE (išskyrus GSE) ir žmonių USE.

- (5) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras⁽²⁾, 7 straipsnyje nustatyta, kad ypatingomis aplinkybėmis, kai, įvertinus turimą informaciją, yra nustatoma kenksmingo poveikio sveikatai galimybė, tačiau mokslas abejoja, laukiant tolesnės išsamesniam rizikos vertinimui reikalingos mokslinės informacijos, gali būti priimtos laikinosios rizikos valdymo priemonės, užtikrinančios Bendrijos pasirinktą aukštą sveikatos apsaugos lygį. Reglamente taip pat nustatyta, kad tokios priemonės turi būti proporcingos ir neapribojančios prekybos labiau negu reikia, kad būtų pasiektas pasirinktas aukštas sveikatos apsaugos lygis, atsižvelgiant į techninį bei ekonominį įvykdumą ir kitus veiksnius, kurie šioje srityje yra laikomi teisėtais. Per pagrįstą laiką priemonės turi būti persvarstytos.
- (6) 2007 m. kovo 8 d. Europos maisto saugos tarnyba (EMST) priėmė nuomonę dėl tam tikrų avių ir ožkų USE pavojaus aspektų⁽³⁾. Šioje nuomonėje EMST teigė, kad „nėra epidemiologinio ar molekulinio ryšio tarp klasikinių ir (arba) atipinių skrepi atvejų ir žmonių susirgimų USE įrodymų. GSE sukėlėjas yra vienintelis USE sukėlėjas, nustatytas kaip zoonozių sukėlėjas. Tačiau dėl jų įvairovės šiuo metu negalima atmesti galimybes, kad žmonės gali užsikrėsti kitais gyvūnų USE sukėlėjais.“ Be to, tarnyba mano, kad „kol kas manoma, kad dabartiniai diferencinės diagnostikos tyrimai, aprašomi ES teisės aktuose kaip naudotini skrepi ir GSE diferencinei diagnostikai, yra patikimi GSE ir klasikines bei atipines skrepi atvejams atskirti. Tačiau remiantis turimomis mokslo žiniomis negalima užtikrinti, kad jų diagnostinis jautrumas ir specifiskumas yra visiškai patikimu.“

⁽¹⁾ OL L 147, 2001 5 31, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 357/2008 (OL L 111, 2008 4 23, p. 3).

⁽²⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 202/2008 (OL L 60, 2008 3 5, p. 17).

⁽³⁾ EMST leidinys (2007 m.) 466, p. 1.

- (7) Priėmus šią nuomonę ir remiantis 2005 m. liepos 15 d. Komisijos komunikatu apie USE programą⁽¹⁾ bei 2006 m. lapkričio 21 d. SANCO 2006–2007 m. USE darbo programa⁽²⁾ priimtas 2007 m. birželio 26 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 727/2007, iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 999/2001, nustatančio tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles, I, III, VII ir X priedus⁽³⁾. Reglamentu (EB) Nr. 727/2007 padarytais Reglamento (EB) Nr. 999/2001 pakeitimais siekta pritaikyti galiojančias priemones, skirtas avių ir ožkų USE, siekiant atsižvelgti į naujesnius mokslinius įrodymus. Todėl Reglamentu (EB) Nr. 999/2001, iš dalies pakeistu Reglamentu (EB) Nr. 727/2007, nustatyta, kad nebeprivaloma skersti viso pulko ir numatytos tam tikros skerdimui alternatyvios priemonės, kurias galima taikyti, jei ūkyje patvirtinamas avių ir ožkų USE protrūkis ir atmesta galvijų spongiforminės encefalopatijos (GSE) galimybė. Visų pirma, atsižvelgiant į tai, kad įvairiose Bendrijos dalyse avių ir ožkų sektoriai skirtingi, Reglamente (EB) Nr. 999/2001, iš dalies pakeistame Reglamentu (EB) Nr. 727/2007, valstybėms narėms numatyta galimybė taikyti alternatyvias strategijas kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 727/2007, atsižvelgiant į konkrečius kiekvienos valstybės narės sektoriaus bruožus.
- (8) 2007 m. liepos 17 d. Prancūzija iškėlė bylą (T-257/07) prieš Europos Komisiją Europos bendrijų pirmosios instancijos teisme, prašydama iš dalies panaikinti Reglamento (EB) Nr. 999/2001, iš dalies pakeisto Reglamentu (EB) Nr. 727/2007, VII priedo A skyriaus 2.3 b punkto iii papunkčio, 2.3 d punkto ir 4 punkto nuostatas, visų pirma dėl priemonių, kurias reikia taikyti USE užkrėstuose pulkuose, arba iš viso panaikinti tą reglamentą. 2007 m. rugsėjo 28 d. teismo nutartimi⁽⁴⁾ šiuos nuostatos laikinai sustabdytos, kol nebus priimtas galutinis sprendimas.
- (9) 2007 m. rugsėjo 28 d. nutartyje abejota Komisijos atliktu turimų mokslo duomenų apie galimą riziką vertinimu. Todėl Komisija paprašė EMST padėti paaiškinti dvi pagrindines prielaidas, kuriomis buvo pagrįstas Reglamentas (EB) Nr. 727/2007. Pirma, kad nėra jokių mokslinių įrodymų, jog koks nors USE sukėlėjas, išskyrus GSE, gali sukelti zoonozes. Antra, kad molekuliniais ir biologiniais tyrimais galima atskirti GSE ir kitas avių ir ožkų USE. 2008 m. sausio 24 d. EMST priėmė mokslinį ir techninį paaiškinimą⁽⁵⁾ dėl kai kurių jos 2007 m. kovo 8 d. dienos nuomonės, į kurią buvo atsižvelgta priimant Reglamentą (EB) Nr. 727/2007, išvadų aspektų.
- (10) Dėl USE užkrečiamumo EMST patvirtino, kad:
- nenustatyta, jog avys užsikrėtę kitais USE sukėlėjais, išskyrus klasikinės skrepi ir atipinės skrepi ligų sukėlėjais;
 - nenustatyta, kad ožkos užsikrėtę kitais USE sukėlėjais, išskyrus GSE, klasikinės skrepi ir atipinės skrepi ligų sukėlėjais;
 - vartojamas terminas GSE apima galvijų USE, kurias gali sukelti mažiausiai trys atskiri nevienalyčių savybių turintys USE sukėlėjai;
 - vartojamas terminas „klasikinė skrepi“ apima avių ir ožkų USE, kurias sukelia keli nevienalyčių savybių turintys USE sukėlėjai;
 - vartojamas terminas „klasikinė skrepi“ apima kitas nei klasikinė skrepi avių ir ožkų USE. Šiuo metu ginčijamasi, ar ją sukelia vienas ar keli USE sukėlėjai.
- (11) Tačiau EMST negali atmesti galimybės, kad žmonės gali užsikrėsti kitais USE sukėlėjais, išskyrus GSE, nes:
- šiuo metu USE sukėlėjo galimybės patekti į žmogaus sistemą vertinamos atliekant eksperimentus, kurių metu sukėlėjais užkrečiami primatai ir transgeninės pelės, atitinančios žmogaus PrP geną;
 - trimis USE atvejais (dviem klasikinės skrepi ir vienu L tipo USE) USE sukėlėjai, išskyrus klasikinės GSE sukėlėją, pateko per sumodeliuotą žmogaus sistemos barjerą;
 - būtina atsižvelgti į tam tikrus šių modelių sąlygotus apribojimus, įskaitant tai, jog neaišku, ar jie tiksliai atitinka žmogaus sistemos barjerą ir ar naudotas eksperimentinis inokuliacijos būdas atitinka užsikrėtimą natūraliomis sąlygomis.

⁽¹⁾ COM(2005) 322 galutinis.

⁽²⁾ SEC(2006) 1527.

⁽³⁾ OL L 165, 2007 6 27, p. 8.

⁽⁴⁾ OL C 283, 2007 11 24, p. 28.

⁽⁵⁾ Europos Komisijos prašymu parengta Mokslininkų grupės biologinio pavojaus klausimais mokslo ataskaita „Mokslinis ir techninis paaiškinimas dėl kai kurių 2007 m. kovo 8 d. nuomonės dėl tam tikrų avių ir ožkų užsikrėtimo užkrečiamosiomis spongiforminėmis encefalopatijomis pavojaus aspektų išvadų aspektų vertinimo ir atsižvelgimo į juos“. EMST leidinys (2008 m.) 626, p. 1.

- (12) EMST paaiškinimai leidžia teigti, kad avis ir ožkas galinčių užkrėsti ligos sukėlėjų biologinė įvairovė svarbi, todėl negalima atmesti žmogaus užsikrėtimo galimybės, nes dėl šios įvairovės padidėja galimybių, jog vienas iš USE sukėlėjų gali užkrėsti ir žmones. Tačiau EMST pripažįsta, kad nėra jokių mokslinių įrodymų, kad egzistuočių tiesioginis ryšys tarp avių ir ožkų USE, išskyrus GSE, ir žmonių USE. EMST nuomonė, kad negalima atmesti žmogaus užsikrėtimo avių ar ožkų USE sukėlėjais, pagrįsta eksperimentiniais žmogaus sistemos barjero ir gyvūnų modelių (primatų ir pelių) tyrimais. Tačiau šiuose modeliuose neatsižvelgiama į genetines žmonių charakteristikas, labai veikiančias sąlygines galimybes užsikrėsti priono ligomis. Be to, modeliai nevisiškai tiksliai leidžia ekstrapoliuoti rezultatus natūralioms sąlygoms, visų pirma atsižvelgiant į tai, jog neaišku, ar jie tiksliai atitinka žmogaus sistemos barjerą ir ar naudotas eksperimentinis inokuliacijos būdas atitinka užsikrėtimą natūraliomis sąlygomis. Todėl galima teigti, kad neatsižvelgiant į tai, kad neatmetina žmonių užsikrėtimo avių ar ožkų USE sukėlėjais rizika, ji būtų labai nedidelė, nes tokio užsikrėtimo įrodymai pagrįsti eksperimentiniais modeliais, neatitinkančiais natūralių sąlygų, susijusių su tikruoju žmogaus sistemos barjeru ir tikraisiais užsikrėtimo būdais.
- (13) Dėl diferencinės diagnostikos tyrimų EMST patvirtino, kad:
- remiantis ribotais turimais duomenimis Europos Sąjungos lygmeniu vykdomi diferencinės diagnostikos tyrimai yra naudotinos USE atvejų tyrimo priemonės, kaip minėta Reglamento (EB) Nr. 999/2001 X priedo C skyriaus 3.2 punkto c papunktyje, nes šiais tyrimais galima greitai ir pakartotinai nustatyti USE atvejus, kurių požymiai panašūs į sukeliamus klasikinės GSE sukėlėjo;
 - negalima teigti, kad šie diferencinės diagnostikos tyrimai visiškai patikimi, nes kol kas turima nepakankamai žinių apie tikrą biologinę avių ir ožkų USE sukėlėjų įvairovę ir apie sukėlėjų sąveiką bendro užsikrėtimo atvejais.
- (14) Komisijai paprašius paaiškinti, ar statistiškai pakankamų duomenų apie tyrimų rezultatus trūkumą atlygina taikoma procedūra, pagal kurią atliekamas tarplaboratorinis tyrimas, papildomai tiriant molekules įvairiose laboratorijose, ir ekspertų grupės, kuriai pirmininkauja Bendrijos USE pavyzdinė laboratorija, vertinimas, EMST paaiškino, kad:
- nepaisant tarplaboratorinių tyrimų, kuriuose naudojami eksperimentinių avių GSE atvejų mėginiai, nuoseklumo, neaišku, kokių rezultatų jie duotų realiomis sąlygomis, nes nenustatoma pakankamai avių ar ožkų užsikrėtimo GSE atvejų natūraliomis sąlygomis;
 - USE teigiamais atvejais visapusiškas diferencinės diagnostikos tyrimas, įskaitant biologinį, atliekamas tik jei biocheminiai diferencinės diagnostikos tyrimai suderinami su GSE požymiais; todėl šio tyrimo metu gautų duomenų negalima naudoti diferencinės diagnostikos tyrimų jautrumui ar specifiškumui vertinti;
 - vis daugiau neigiamų avių ar ožkų USE diferencinės diagnostikos tyrimų rezultatų neatlygina statistiškai pakankamų duomenų apie šiuos tyrimus trūkumo.
- (15) EMST pripažįsta, kad Reglamente (EB) Nr. 999/2001 nurodyti diferencinės diagnostikos tyrimai naudotini ir jais galima greitai ir pakartotinai nustatyti USE atvejus, kurių požymiai panašūs į sukeliamus klasikinės GSE sukėlėjo. Kadangi trūksta mokslinių įrodymų, kad natūraliomis sąlygomis avys ar ožkos gali užsikrėsti ir GSE, ir kitais USE sukėlėjais, ir atsižvelgiant į tai, kad GSE labai mažai paplitęs avių ar ožkų populiacijose (jei iš viso yra) ir dėl to galimybė užsikrėsti ir GSE, ir USE būtų dar mažesnė, tikėtina, kad labai mažai avių ir ožkų GSE atvejų liko nenustatyti. Todėl neatsižvelgiant į tai, kad diferencinės diagnostikos tyrimai nėra visiškai patikimi, galima manyti, kad jie tinkami naudoti likviduojant USE kaip numatyta Reglamente (EB) Nr. 999/2001.
- (16) 2007 m. sausio 25 d. ⁽¹⁾ nuomonėje EMST pateikė preliminarų galimo avių GSE paplitimo vertinimą. Tarnyba nusprendė, kad didelės rizikos šalyje GSE rodiklis mažesnis nei 0,3–0,5 GSE atvejų 10 000 sveikų paskerstų gyvūnų. Be to, EMST teigimu Europos Sąjungoje „95 % patikimumu galima teigti, kad milijonui avių tenka 4 atvejai arba mažiau; 99 % patikimumu – 6 arba mažiau atvejų milijonui. Kadangi dar nėra patvirtintų avių GSE atvejų, tikriausiai paplitimas yra nulis“. Nuo 2005 m., kai pradėta taikyti diferencinės diagnostikos tyrimų procedūra, nustatyta Reglamento (EB) Nr. 999/2001 X priedo C skyriaus 3.2 c punkte, atlikti 2 798 USE užkrėstų avių diferencinės diagnostikos tyrimai ir 265 USE užkrėstų ožkų diferencinės diagnostikos tyrimai; jais nenustatyta nei vieno GSE atvejo.

⁽¹⁾ Europos Komisijos prašymu parengta Mokslininkų grupės biologinio pavojaus klausimais nuomonė dėl likutinės GSE rizikos avienoje ir avienos produktuose kiekybinės rizikos vertinimo, EMST leidinys (2007 m.), 442, 1 p.

- (17) Įgyvendinant Bendrijos politiką užtikrinamas aukštas žmonių gyvybės ir sveikatos apsaugos lygis. Bendrijos maisto ir pašarų sritis reglamentuojančios priemonės turi būti grindžiamos tinkamu galimo pavojaus žmonių ir gyvūnų sveikatai įvertinimu ir, atsižvelgiant į esamus mokslinius įrodymus, turi būti išlaikomas arba, jeigu tai moksliskai pagrįsta, padidintas žmonių ir gyvūnų sveikatos apsaugos lygis. Tačiau negalima manyti, kad visiškas rizikos panaikinimas – realus bet kokių rizikos valdymo sprendimų, susijusių su maisto sauga, tikslas, nes reikia atidžiai įvertinti rizikos mažinimo priemonių sąnaudas ir naudą, siekiant užtikrinti tokios priemonės proporcingumą. Koks rizikos lygis yra priimtinas, sprendžia rizikos valdytojas, atsižvelgdamas į visus mokslinio rizikos vertinimo elementus.
- (18) Komisija – ES lygmens rizikos valdytoja, todėl ji atsakinga už tinkamo rizikos lygio nustatymą ir tinkamiausių priemonių patikimai visuomenės sveikatos apsaugai palaikyti priėmimą. Komisija persvarstė ir įvertino naujausią mokslinę informaciją apie žmonių galimybes užsikrėsti USE. Jos vertinimu šiuo metu rizika labai maža.
- (19) Todėl Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VII priede nurodytas priemonės reikėtų persvarstyti, siekiant užtikrinti, kad dėl jų valstybės narės ir ūkinės veiklos vykdytojai nepatirtų naštos, neatitinkančios susijusios rizikos bei neproporcingos siekiamam tikslui.
- (20) Todėl Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VII priede nurodytas priemonės reikėtų iš dalies keisti, kad valstybėms narėms būtų galima netaikyti reikalavimo visiškai arba iš dalies skersti avių ar ožkų bandas, nustačius avių ar ožkų USE atvejų.
- (21) Todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 999/2001.
- (22) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VII priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento priedą.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja šešiasdešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. birželio 17 d.

Komisijos vardu
Androulla VASSILIOU
Komisijos narė

PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VII priedo A skyrius pakeičiamas taip:

„A SKYRIUS

Priemonės, kurių imamasi patvirtinus USE atvejį

1. 13 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytu tyrimu turi būti nustatyti:

a) galvijų atveju:

- visi kiti atrajotojai, laikomi gyvūnų ūkyje, kuriame buvo patvirtinta liga,
- jei buvo patvirtinta, kad liga serga gyvūno patelė, jos palikuonys, atvesti dvejus metus prieš klinikinę ligos pradžią ar po jos,
- visi kohortos, kurioje buvo patvirtinta liga, gyvūnai,
- galima ligos kilmė,
- kiti gyvūnai, laikomi gyvūnų ūkyje, kuriame liga buvo patvirtinta, ar kituose ūkiuose, kurie gali būti užkrėsti USE sukėlėjais, arba kurie turėjo sąlytį su tuo pačiu pašaru arba užkrato šaltiniu,
- pašarų, kurie gali būti užteršti užkratu, kitų medžiagų judėjimas arba visos kitos užkrato pernešimo priemonės, kuriomis USE sukėlėjas galėjo būti perneštas į tiriamą ūkį ar iš jo;

b) avių ir ožkų atveju:

- visi atrajotojai, išskyrus avis ir ožkas, laikomas gyvūnų ūkyje, kuriame liga buvo patvirtinta,
- kiek tai įmanoma, nustatyti gyvūnų patelių, kurių liga buvo patvirtinta, tėvus, visus embrionus, kiaušialąstes ir paskutinius palikuonis,
- visos kitos avys ir ožkos, laikomos gyvūnų ūkiuose, kurių liga buvo patvirtinta, be nurodytųjų antroje įtraukoje,
- galima ligos kilmė ir kitų ūkių, kuriuose yra gyvūnų, embrionų arba kiaušialąsčių, kurie gali būti užkrėsti USE sukėlėju ar kurie turėjo sąlytį su tuo pačiu pašaru arba užkrato šaltiniu,
- pašarų, kurie gali būti užteršti užkratu, kitų medžiagų judėjimas arba visos kitos užkrato pernešimo priemonės, kuriomis USE sukėlėjas galėjo būti perneštas į atitinkamą ūkį ar iš jo.

2. 13 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytos priemonės yra bent šios priemonės:

2.1. jei patvirtinama, kad galvijai užkrėstas GSE, 1 dalies a punkto antroje ir trečiojoje įtraukose nurodytu tyrimu nustatyti galvijai skerdžiami ir visiškai sunaikinami; tačiau valstybė narė gali nuspręsti:

- 1 dalies a punkto trečiojoje įtraukoje nurodytos gyvūnų kohortos neskersti ir nesunaikinti, jei yra įrodymų, kad minėti gyvūnai nebuvo šeriami tais pačiais pašarais, kaip ir užkrėstas gyvūnas,
- atidėti 1 dalies a punkto trečiojoje įtraukoje nurodytų kohortų gyvūnų skerdimą ir naikinimą iki jų vaisingo gyvenimo pabaigos, jei tai – nuolatos sėklos surinkimo centre laikomi buliai ir jei galima užtikrinti, kad nudvėšę jie bus visiškai sunaikinti.

2.2. Jei įtariama, kad valstybės narės ūkyje laikoma avis ar ožka yra užsikrėtusi USE, visoms kitoms to ūkio avims ir ožkoms oficialus judėjimo apribojimas taikomas tol, kol bus gauti tyrimo rezultatai. Jei yra įrodymų, kad nėra tikėtina, kad ūkis, kuriame gyvūnas buvo, kai buvo įtarta USE, ir yra ūkis, kuriame gyvūnas galėjo būti užkrėstas USE, kompetentinga institucija gali nuspręsti kitiems ūkiams arba tik ūkiui, kuriame gyvūnas turėjo sąlytį su užkratu, taikyti oficialias kontrolės priemones, atsižvelgiant į turimą epidemiologinę informaciją.

2.3. Jei USE diagnozė buvo patvirtinta aviai ar ožkai:

- a) jei GSE diagnozės negalima atmesti po tarplaboratorinio tyrimo, atlikto pagal X priedo C skyriaus 3.2 c punkte nustatytą tvarką, visi gyvūnai, nustatyti tyrimu, nurodytu 1 b punkto antrojoje–penktojoje įtraukose, skerdžiami ir visiškai sunaikinami, o tuo tyrimu nustatyti embrionai ir kiaušialąstės – visiškai sunaikinami.
- b) jei GSE diagnozės negalima atmesti pagal X priedo C skyriaus 3.2 c punkte nustatytą tvarką, siekti kompetentingos institucijos sprendimo:

arba

- i) visi 1 dalies b punkto antrojoje ir trečiojoje įtraukose nurodytu tyrimu nustatyti gyvūnai skerdžiami ir visiškai sunaikinami, o embrionai ir kiaušialąstės visiškai sunaikinami; 3 punkte nustatytos sąlygos taikomos ūkiui;

arba

- ii) visi 1 b punkto antrojoje ir trečiojoje įtraukose nurodytu tyrimu nustatyti gyvūnai skerdžiami ir visiškai sunaikinami, o embrionai ir kiaušialąstės – visiškai sunaikinami, išskyrus:

— veislinius ARR/ARR genotipo avinus,

— veislines avis, turinčias ne mažiau kaip vieną ARR alelį ir neturinčias VRQ alelio, ir, jei atliekant tyrimą tokios veislinės avys yra ėringos, vėliau gimusius ėriukus, jei jų genotipas atitinka šios pastraipos reikalavimus,

— tik skersti skirtas avis, turinčias ne mažiau kaip vieną ARR alelį,

— jei kompetentinga institucija nuspręstų, iki trijų mėnesių amžiaus tik skersti skirtas avis ir ožkas.

3 punkte nustatytos sąlygos taikomos ūkiui;

arba

- iii) valstybė narė gali nuspręsti neskersti ir nenaikinti gyvūnų, nustatytų 1 b punkto antrojoje ir trečiojoje įtraukose nurodytu tyrimu, kai sunku pakeisti avis žinomo genotipo avimis arba kai ARR alelio dažnumas veislinėje bandoje arba ūkyje yra nedidelis, arba kai yra būtina siekiant išvengti įvaisos, arba remiantis pagrįstu visų epidemiologinių veiksnių įvertinimu. 4 punkte nustatytos sąlygos taikomos ūkiui.

- c) Nukrypdoma nuo b punkte nustatytų priemonių ir tik kai USE atvejis, patvirtintas ūkyje, yra atipinis skrepi ligos atvejis, valstybė narė gali nuspręsti taikyti 5 punkte nustatytas priemones.

d) Valstybės narės gali:

- i) vietoje visų gyvūnų, nurodytų b punkto i papunktyje, skerdimo ir visiško sunaikinimo skersti tik žmonių maistui skirtus gyvūnus;

- ii) vietoje gyvūnų, nurodytų b punkto ii papunktyje, skerdimo ir visiško sunaikinimo skersti tik žmonių maistui skirtus gyvūnus; jeigu:

— gyvūnai skerdžiami atitinkamos valstybės narės teritorijoje;

- visi vyresni negu 18 mėnesių amžiaus arba turintys prasikalusius per dantenas daugiau negu du nuolatinius kandžius ir skirti skersti žmonių maistui gyvūnai tiriama dėl USE taikant laboratorinius metodus, nustatytus X priedo C skyriaus 3.2 b punkte;
- e) nustatomas avių (neviršijant 50 gyvūnų), paskerstų ir sunaikintų arba paskerstų žmonių maistui pagal b punkto i ir iii papunkčius, priono baltymo genotipas;
- f) kai ARR alelio dažnumas veislinėje bandoje arba ūkyje yra nedidelis, arba kai yra būtina siekiant išvengti įvaisos, valstybė narė gali atidėti gyvūnų naikinimą, kaip nurodyta 2.3 b punkto i ar ii papunkčiuose, iki penkerių veisimo metų.
- 2.4. Jei užkrėstas gyvūnas pateko iš kito ūkio, atsižvelgdama į atvejo istoriją, valstybė narė gali nuspręsti likvidavimo priemones taikyti kilmės ūkyje, jas taikant ir ūkyje, kuriame infekcija buvo patvirtinta, ar užuot jas taikiusi jame; jei žemė naudojama daugiau negu vienai bandai bendrai ganyti, pagrįstai apsvarsčiusios visus epidemiologinius veiksnius, valstybės narės gali nuspręsti priemones taikyti vienai bandai. Jei viename ūkyje laikoma daugiau negu viena banda, valstybės narės gali nuspręsti priemones taikyti tik tai bandai, kurioje buvo patvirtinta USE, jei buvo patvirtinta, kad bandos buvo laikomos atskirai viena nuo kitos ir kad infekcijos plitimas tarp bandų per tiesioginį arba netiesioginį sąlytį nėra tikėtinas.
3. Ūkiui pritaikius 2.3 a punkte ir b punkto i ar ii papunkčiuose nurodytas priemones:
- 3.1. tik šie gyvūnai gali būti įvežami į ūkį(-us):
- a) ARR/ARR genotipo avinai;
- b) avys, turinčios bent vieną ARR alelį ir neturinčios VRQ alelių;
- c) ožkos, jei:
- i) ūkyje nėra veislinių avių, išskyrus a ir b punktuose nurodytų genotipų avis;
- ii) po gyvūnų sunaikinimo visos ūkio patalpos, kuriose laikomi gyvūnai, buvo kruopščiai išvalytos ir dezinfekuotos.
- 3.2. Tik šie avių genetinės medžiagos produktai gali būti naudojami ūkyje(-uose):
- a) ARR/ARR genotipo avinų sėkla;
- b) embrionai, turintys ne mažiau kaip vieną ARR alelį ir neturintys VRQ alelių.
- 3.3. Gyvūnų judėjimas iš ūkio atitinka šias sąlygas:
- a) ARR/ARR avių judėjimui iš ūkio netaikomi jokie apribojimai;
- b) avys, turinčios tik vieną ARR alelį, gali būti perkeliamos iš ūkio, tik jei jos iškart skerdziamos žmonėms vartoti arba sunaikinimo tikslais. Tačiau:
- avys, turinčios vieną ARR alelį ir neturinčios VRQ alelių, gali būti perkeliamos į kitus ūkius, kuriems taikomi apribojimai, vadovaujantis 2.3 b punkto ii papunkčiu ar 4 punktu pritaikius priemones,
- jei kompetentinga institucija nuspręstų, ėriukai ir ožiukai gali būti perkelti į vieną kitą ūkį tik nupenėti prieš juos skerdziant; ūkyje, į kurį jie perkelti, nėra kitų avių arba ožkų, išskyrus penimas prieš skerdziant, ir iš jo gyvos avys ar ožkos nesiunčiamos į kitus ūkius, nebent jos būtų iškart skerdziamos toje valstybėje narėje;

- c) ožkos gali būti perkeltos, jei ūkiui taikoma intensyvesnė USE stebėseną, įskaitant visų vyresnių nei 18 mėnesių amžiaus ožkų tyrimą, ir:
- i) jos buvo paskerstos žmonėms vartoti jų vaisingo gyvenimo pabaigoje; arba
 - ii) nudvėsė ar buvo paskerstos ūkyje ir kurios atitinka III priedo A skyriaus II dalies 3 punkte nustatytas sąlygas.
- d) jei valstybė narė nuspręstų, jaunesni negu 3 mėnesių amžiaus ėriukai ir ožiukai gali iš ūkio būti perkelti, jei jie iškart skerdžiami žmonėms vartoti.

3.4. 3.1, 3.2 ir 3.3 punktuose nurodyti apribojimai ūkiui toliau taikomi trejus metus:

- a) nuo datos, kai visos ūkyje laikomos avys įgijo ARR/ARR statusą; arba
- b) arba nuo vėliausios datos, kai avys ar ožkos buvo laikomos ūkio teritorijoje; arba
- c) arba nuo datos, kai pradėta 3.3 c punkte nurodyta intensyvesnė USE stebėseną; arba
- d) nuo datos, kai visi ūkyje laikomi veisliniai avinai yra ARR/ARR genotipo, visos veislinės avys turi ne mažiau kaip vieną ARR alelį ir neturi VRQ alelių, jei per dvejus metus atliktų vyresnių nei 18 mėnesių amžiaus toliau nurodytų gyvūnų USE tyrimų rezultatai yra neigiami:
 - kas metus atrenkamos vaisingo gyvenimo pabaigoje paskerstų avių imties, vadovaujantis III priedo A skyriaus II dalies 5 punkte pateiktoje lentelėje nurodytu mėginių imties dydžiu, bei
 - visų III priedo A skyriaus II dalies 3 punkte nurodytų ūkyje nudvėsusių ar paskerstų avių.

4. Po to, kai ūkyje buvo taikomos 2.3 b punkto iii papunktyje nustatytos priemonės, ir po paskutinio nustatyto USE atvejo dvejus veisimo metus:

- a) nustatomos ūkio avys ir ožkos;
- b) visos ūkyje esančios avys ir ožkos gali būti perkeltos tik atitinkamos valstybės teritorijoje skersti žmonių maistui arba naikinimo tikslais; visi vyresni negu 18 mėnesių amžiaus gyvūnai, paskersti žmonių maistui, tiriami dėl USE laboratoriniais metodais, nurodytais X priedo C skyriaus 3.2 b punkte;
- c) kompetentinga institucija užtikrina, kad embrionai ir kiaušialąstės nebūtų išsiųsti iš ūkio;
- d) ūkyje gali būti naudojami tik avinų, turinčių ARR/ARR genotipą, sėkla ir embrionai, turintys bent vieną ARR alelį ir neturintys VRQ alelio;
- e) visos vyresnės nei 18 mėnesių avys ir ožkos, kurios nudvėsė arba buvo paskerstos ūkyje, tiriamos dėl USE;
- f) tik avinai, turintys ARR/ARR genotipą, ir avys iš ūkių, kur nebuvo nustatyta USE atvejų arba iš bandų, atitinkančių 3.4 punkte nurodytas sąlygas, gali būti įvežami į ūkį;
- g) tik ožkos iš ūkių, kur nebuvo nustatyta USE atvejų, arba iš bandų, atitinkančių 3.4 punkte nurodytas sąlygas, gali būti įvežamos į ūkį;
- h) visoms ūkyje laikomoms avims ir ožkoms taikomi bendri ganymo apribojimai, kuriuos nustato kompetentinga institucija, remdamasi pagrįstu visų epidemiologinių veiksnių vertinimu;

- i) nukrypstant nuo b punkto, jei kompetentinga institucija nuspręstų, ėriukai ir ožiukai gali būti perkeliami į tos pačios valstybės narės kitą ūkį tik nupenėti prieš juos skerdžiant; ūkyje, į kurį jie perkeliami, nėra kitų avių arba ožkų, išskyrus penimas prieš skerdžiant, ir iš jo gyvos avys ar ožkos nesiunčiamos į kitus ūkius, nebent jos būtų iškart skerdžiamos toje valstybėje narėje.
5. Taikant nukrypti leidžiančią nuostatą, nurodytą 2.3 c punkte, taikomos šios priemonės:
- a) visi 1 b punkto antrojoje ir trečiojoje įtraukose nurodytu tyrimu nustatyti gyvūnai skerdžiami ir visiškai sunaikinami, o embrionai ir kiaušialąstės visiškai sunaikinami; valstybės narės gali nuspręsti nustatyti avių, kurios buvo paskerstos ir sunaikintos, priono baltymo genotipą;
- b) arba dvejus veisimo metus nuo paskutinio USE atvejo nustatymo taiko bent šias priemones:
- i) nustatomos visos ūkio avys ir ožkos;
- ii) ūkiui turi būti taikoma intensyvesnė USE stebėseną dvejus metus, įskaitant visų avių ir ožkų, kurios yra vyresnės nei 18 mėnesių ir paskerstos žmonių maistui, ir visų vyresnių nei 18 mėnesių avių ir ožkų, kurios nudvėsė ar buvo paskerstos ūkyje, tyrimą;
- iii) kompetentinga institucija užtikrina, kad gyvos avys ir ožkos, embrionai ir kiaušialąstės iš ūkio nebūtų siunčiamos į kitas valstybes nares ar trečiąsias šalis.
6. Valstybės narės, taikančios 2.3 b punkto iii papunktyje nurodytas priemones ir 2.3 c ir d punktuose nurodytas nukrypti leidžiančias nuostatas, praneša Komisijai apie jas nustatant taikytas sąlygas ir kriterijus. Nustačius papildomų USE atvejų bandose, kurioms taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos, tokių nuostatų taikymo sąlygos persvarstomos.“
-